

Υπόθεση T-48/89

Fernando Beltrante και λοιποί κατά Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Υπάλληλοι — Έξοδα ταξιδιού
για εξομοιούμενα προς συντηρούμενα τέκνα πρόσωπα —
Προϋθέσεις επιστροφής εξόδων »

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 26ης Σεπτεμβρίου 1990 495

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Υπάλληλοι — Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων — Εφαρμογή — Πόρισμα της ομάδας των προϊσταμένων διοικήσεως — Μη δεσμευτικός χαρακτήρας του έναντι της αρμοδίας για τους διορισμούς αρχής
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 110, παράγραφος 3)*
- 2. Υπάλληλοι — Επιστροφή εξόδων — Έξοδα ταξιδιού από τον τόπο διορισμού στον τόπο καταγωγής — Επιστροφή των εξόδων για εξομοιούμενα με συντηρούμενα τέκνα πρόσωπα — Προϋπόθεση — Κατοικία στον τόπο διορισμού του υπαλλήλου
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, άρθρο 71· παράρτημα VII, άρθρο 8)*
- 3. Υπάλληλοι — Ίση μεταχείριση — Έννοια — Κατ' αποκοπήν επιστροφή των εξόδων ταξιδιού — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Διαφορά προϋποθέσεων για τα συντηρούμενα τέκνα και τα εξομοιούμενα προς αυτά πρόσωπα — Επιτρέπεται
(Κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων, παράρτημα VII, άρθρο 8)*

1. Το πόρισμα που διατυπώνει η ομάδα των προϊσταμένων διοικήσεως στο πλαίσιο των « τακτικών διαβουλεύσεων μεταξύ των διοικήσεων των οργάνων », όπως προβλέπει το άρθρο 110, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, με σκοπό την τήρηση ενιαίας διοικητικής πρακτικής όσον αφορά την ερμηνεία μιας από τις διατάξεις του, δεν έχει ως αποτέλεσμα τη δέσμευση της αρμοδίας για τους διορισμούς αρχής, όταν αυτή ενεργεί ως αρχή εκδίδουσα ατομικές πράξεις κατ' εφαρμογήν της σχετικής διατάξεως.
2. Ο υπάλληλος, ο οποίος δικαιούται επιδόματος στέγης, απολαύει του ευεργετήματος της κατ' αποκοπήν επιστροφής των εξόδων ταξιδιού από τον τόπο διορισμού στον τόπο καταγωγής για τα εξομοιούμενα με συντηρούμενο τέκνο πρόσωπα, υπό την προϋπόθεση ότι τα τελευταία κατοικούν κατά το μεγαλύτερο διάστημα του έτους στον τόπο διορισμού του υπαλλήλου ή σε περίμετρο, προσδιοριζόμενη, κατά περίπτωση, από τις οικιστικές συνθήκες και τα μέσα μαζικής μεταφοράς.

Η ερμηνεία αυτή, η οποία είναι σύμφωνη με το γράμμα του άρθρου 8, παράγραφος 1, του παραρτήματος VII, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, επιρρωννύεται και από τον επιδιωκόμενο με τη διάταξη σκοπό που συνίσταται στο να επιτρέπει στον υπάλληλο και στα συντηρούμενα από αυτόν τέκνα να επιστρέφουν, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, στον τόπο καταγωγής τους, ώστε να μπορούν να διατηρούν τους οικογενειακούς, κοινωνικούς και πολιτιστικούς δεσμούς τους. Η ευχέρεια του υπαλλήλου να διατηρεί τους προσωπικούς δεσμούς του με τον τόπο των κυρίων συμπεφόντων του αποτελεί γενική αρχή του ευρωπαϊκού υπαλληλικού δικαίου.

Ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων εξυπακούεται, λοιπόν, ότι

διευκολύνει το ταξίδι όλων των μελών της υπό ευρεία έννοια οικογενείας του υπαλλήλου, μελών τα οποία υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τον τόπο καταγωγής τους εξαιτίας της αναλήψεως υπηρεσίας από τον κοινοτικό υπάλληλο. Υπό το πρίσμα αυτό, η επιστροφή των εξόδων ταξιδιού συνιστά όχι οικογενειακό επίδομα, ο σκοπός του οποίου συνίσταται στην ανακούφιση του υπαλλήλου από τα έξοδα των συντηρούμενων από αυτόν προσώπων, αλλά σε καταβολή αποσκοπούσα στην κάλυψη των εξόδων στα οποία υποβάλλεται ο υπάλληλος λόγω της ασκήσεως των καθηκόντων του, όπως επιβεβαιώνεται από την ενσωμάτωση του προαναφερθέντος άρθρου 8 στο τμήμα 3 του παραρτήματος VII, σχετικά με τον καθορισμό των όρων εφαρμογής της βασικής αρχής που εξαγγέλλεται στο άρθρο 71 του ΚΥΚ.

3. Καίτοι περιλαμβάνεται μεταξύ των θεμελιωδών αρχών του κοινοτικού δικαίου, η γενική αρχή περί ίσης μεταχειρίσεως εφαρμόζεται, κατά πάγια νομολογία, μόνο στα πρόσωπα που βρίσκονται σε ταυτόσημη ή συγκρίσιμη κατάσταση.

Η διοίκηση δεν παραβιάζει την αρχή αυτή, εξαρτώντας, όσον αφορά τα εξομοιούμενα με συντηρούμενο τέκνο πρόσωπα, την κατ' αποκοπήν επιστροφή των εξόδων ταξιδιού από την προϋπόθεση ότι τα πρόσωπα αυτά κατοικούν στον τόπο διορισμού του υπαλλήλου, ενώ η προϋπόθεση αυτή δεν απαιτείται για τα συντηρούμενα τέκνα. Πράγματι, τα τέκνα του υπαλλήλου, τα οποία αποτελούν μέρος της υπό στενή έννοια οικογενειακής εστίας και για τα οποία υπάρχει τεκμήριο συνοικήσεως με τον υπάλληλο, δεν τελούν υπό τις αυτές συνθήκες με τα εξομοιούμενα πρόσωπα, τα οποία ανήκουν μόνο στην υπό ευρεία έννοια οικογένεια.